

Nr 21.

Ankom till Riksdagens kansli den 26 mars 1912 kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om nedsättning af afgifterna för inrikes postanvisningar. (1:a Afd.)

I en inom Andra kammaren väckt motion, nr 95, som hänvisats till bevillningsutskottet, har herr *Nydal* föreslagit, »att Riksdagen ville besluta, att afgifterna för inrikes postanvisningar till och med 10 kronor bestämmas till 10 öre, däröfver till och med 25 kronor till 15 öre, däröfver till och med 50 kronor till 20 öre, däröfver till och med 100 kronor till 25 öre, däröfver till och med 250 kronor till 30 öre, hvarutöfver de nuvarande afgifterna bibehållas oförändrade».

I fråga om hvad motionären anført till stöd för detta sitt yrkande får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet anser sig till en början böra här nedan meddela en sammanställning af de nu gällande och de af motionären föreslagna afgifterna för inrikes postanvisningar. *Utskottet.*

Anvisnings- belopp. Kr.	Gällande avgift. Öre.	Föreslagen avgift. Öre.
högst 5	10	10
5— 10	15	10
10— 25	15	15
25— 50	25	20
50— 100	30	25
100— 250	35	30
250— 500	40	40
500— 750	50	50
750—1,000	60	60

Innan utskottet företagit ifrågavarande ärende till slutlig behandling, har utskottet i vederbörlig ordning från generalpoststyrelsen infordrat utredning rörande den minskning i inflytande portoavgifter, som kunde väntas blifva en följd af postanvisningsavgifternas nedsättning till de i motionen förordade beloppen, i sammanhang hvarmed generalpoststyrelsen jämväl lämnats tillfälle att äfven i öfrigt yttra sig öfver det i motionen framställda förslaget. I följd häraf har generalpoststyrelsen med eget utlåtande af den 9 mars 1912 till bevillningsutskottet öfverlämnat en af styrelsens statistiska kontor i ärendet verkställd utredning, hvilka två yttranden utskottet här efteråt bifogar och till hvilka utskottet äfven får hänvisa. (Bil. A och B.)

Af den förebragta utredningen framgår, att ett bifall till motionärens förslag beräknas medföra en årlig minskning i postverkets inkomster af omkring 160,000 kronor.

Enligt för utskottet tillgängliga uppgifter har postverket under de senaste åren gifvit följande inkomstöfverskott:

År.	Kr.
1907	2,168,864
1908	946,282
1909	1,530,242
1910	1,366,597

I skrifvelse den 13 februari 1912 till statsrådet och chefen för civildepartementet har generalpoststyrelsen anmält, att det ekonomiska resultatet för postverket under år 1911, hvilket icke kunde till sitt exakta belopp fastställas före medlet af nästa april månad, såvidt bedömas kunde, skulle komma att gifva ett inkomstöfverskott af 2,806,100 kronor.

Motionären har nu såsom sin mening framhållit, att detta inkomstöfverskott borde medgifva införandet af nya lättnader i den postala samfärdseln, hvilka lättnader i främsta rummet borde beredas, där de ansåges mest behöfliga. Det har då syns motionären särskildt önskvärdt, att en sänkning vidtoges i avgifterna för de inrikes postanvisningarna, hvilka, enligt motionärens förmenande, numera i allt större utsträckning blifvit det medel, hvarigenom den större allmänheten och i synnerhet småfolket öfverflyttade sina besparingar ur en hand i annan. Äfven en ringa dylik sänkning skulle, anser motionären, för småfolket kännas såsom en afsevärd lättnad.

Såvidt utskottet, med stöd af ofvan intagna uppgifter rörande postverkets inkomstöfverskott under de senaste åren, kunnat finna, skulle den

inkomstminskning af 160,000 kronor för år, som ett bifall till motionärens förslag beräknas medföra, ehuru rätt betydande, dock i och för sig icke åstadkomma någon afsevärd rubbning i postverkets ekonomi. Utskottet har icke heller velat bestrida, att postverkets inkomstöfverskott åtminstone i viss omfattning bör påkalla införandet af större lättnader och fördelar för den korresponderande allmänheten, dock med nödig hänsyn tagen till postverkets förmåga att äfven i framtiden bära däraf uppkommande inkomstminskning eller utgiftsökning.

Generalpoststyrelsen har i sitt afgifna utlåtande framhållit, att inom styrelsen väckts fråga, huruvida de inrikes postanvisnings- och postförskottsafgifterna borde i viss mån underkastas revision, men att denna fråga tills vidare fått hvila. Generalpoststyrelsen hade nämligen ansett det olämpligt att just nu företaga en dylik revision, enär det vore sannolikt, att vid den till våren nästa år utsattä världspostkongressen skulle komma under pröfning, huruvida en eller annan af de internationella postafgifterna borde nedsättas. Enär det icke kunde beräknas, i hvilken mån kongressens beslut kunde komma att medföra nedsättning i postverkets inkomster, borde, enligt generalpoststyrelsens åsikt, icke för närvarande vidtagas åtgärder, hvarigenom redan nu dessa inkomster skulle minskas. Utskottet har velat ansluta sig till de af generalpoststyrelsen i detta hänseende uttalade betänkligheterna mot att nu vidtaga större rubbningar i förhållandet mellan postverkets inkomster och utgifter.

Tillika har utskottet velat såsom sin åsikt uttala, att ett utnyttjande af postverkets inkomstöfverskott till den korresponderande allmänhetens fördel kan ske icke blott genom nedsättning i nu fastställda postbefordringsafgifter, utan äfven genom vidtagande af andra åtgärder för en behöflig och nyttig utveckling af det postala kommunikationsväsendet, exempelvis genom öppnande af nya postförbindelser, förbättrande af redan befintliga dylika förbindelser m. m. Utskottet har sig äfven bekant, att man inom generalpoststyrelsen icke är främmande för den af utskottet sålunda antydda synpunkten.

Utöfver hvad redan anförts vill utskottet framhålla, hurusom den i ärendet verkställda utredningen icke synes hafva bekräftat den i motionen framförda uppfattningen, att den mindre bemedlade delen af vårt folk i så stor omfattning betjänar sig af postanvisningar, att äfven en ringa nedsättning i postanvisningsafgifterna skulle för densamma medföra en afsevärd lättnad. Redan det förhållandet, att hela antalet afsända portopliktiga anvisningar, fördeladt på rikets vuxna invånare, icke, för år 1910, utvisar högre siffra än 1,9, synes utskottet ådagalägga, att den påyrkade nedsättningen i afgifterna

icke skulle bereda åtminstone de korrespondenter, som mera sällan begagna sig af detta försändningssätt, någon större utgiftsminskning. Och då det tillika af utredningen i ämnet synes framgå, att de bredare folklagren icke i allmänhet i större utsträckning och beträffande belopp, öfverstigande 100 kronor, endast undantagsvis använda postanvisningar för öfversändande af penningmedel, lärer det af motionären åberopade skälet än mera förlora i giltighet. Icke heller har hvad generalpoststyrelsens statistiska kontor anfört rörande de ändamål, för hvilka en stor del af särskildt de å mindre belopp lydande postanvisningarna afsändts, synt utskottet tala till förmån för motionärens förslag.

På ofvan anförda grunder får utskottet hemställa,

att förevarande motion, II:95, icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 26 mars 1912.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Kungl. Generalpoststyrelsen.

Till Riksdagens bevillningsutskott.

Med anledning af en inom Riksdagens Andra kammare väckt motion, nr 95, om nedsättning af afgifterna för inrikes postanvisningar har Kungl. Maj:t anbefallt Generalpoststyrelsen att verkställa utredning rörande den minskning i inflytande portoafgifter, som kunde väntas blifva en följd af nämnda afgifters nedsättning till de i motionen förordade belopp samt att därefter delgifva Eder utredningens resultat och till Eder afgifva det yttrande öfver det i motionen framlagda förslag, hvartill omständigheterna kunde föranleda.

Sedan generalpoststyrelsen låtit genom sitt statistiska kontor verkställa den sålunda äskade utredningen, får styrelsen äran härmed öfverlämna bestyrkt afskrift af statistiska kontorets i ämnet afgifna memorial, hvarjämte generalpoststyrelsen anser sig böra tillägga, att äfven inom styrelsen fråga varit väckt, huruvida de inrikes postanvisnings- och postförskottsafgifterna borde i viss mån underkastas revision, men att denna fråga fått tills vidare hvila. Särskildt synes det generalpoststyrelsen olämpligt att just nu företaga en dylik revision. Till våren nästkommande år är nämligen utsatt en världspostkongress, vid hvilken sannolikt torde komma under pröfning, huruvida en eller annan af de internationella postafgifterna bör nedsättas, och när man icke kan på förhand beräkna, i hvilken mån de beslut, som fattas vid nämnda kongress, kunna medföra nedsättning i svenska postverkets inkomster, lära icke för närvarande böra vidtagas åtgärder, hvarigenom dessa inkomster skulle i någon afsevärd mån minskas.

Stockholm den 9 mars 1912.

JULIUS JUHLIN.

E. f.

Ruben Lindberg.

Bil. B.

Vördsamt memorial.

I en vid innevarande års Riksdag i Andra kammaren under nr 95 väckt motion om nedsättning af afgifterna för inrikes postanvisningar, har motionären hemställt, att Riksdagen ville besluta, att afgifterna för inrikes postanvisningar t. o. m. 10 kronor bestämdes till 10 öre, däröfver t. o. m. 25 kronor till 15 öre, däröfver t. o. m. 50 kronor till 20 öre, däröfver t. o. m. 100 kronor till 25 öre, däröfver t. o. m. 250 kronor till 30 öre, hvarutöfver de nuvarande afgifterna skulle bibehållas oförändrade.

Såsom motiv för sin hemställan har motionären, under framhållande att postverkets inkomster under år 1911 öfverstigit dess utgifter med icke mindre än 2,835,000 kronor, hvilket förhållande motionären säger hafva fört hans tanke tillbaka till den erkända satsen, att postverket icke är till för att bereda statsverket ökade inkomster, utan för att bereda allmänheten lättnader i den postala samfärdseln, anført, att sådana lättnader torde böra främst komma i fråga hvad angår de inrikes postanvisningarna, »som numera i allt större utsträckning blifvit det medel, hvarigenom den större allmänheten och i synnerhet småfolket öfverflyttar sina besparingar ur en hand i annan». Motionären anför vidare: »Äfven en ringa sänkning i dessa afgifter torde för småfolket kännas såsom en afsevärd lättnad, då denna utväg mycket ofta anlitas för öfversändande af arbetsförtjänst eller andra besparingar till anhöriga eller fordringsägare. Det torde därför finnas lämpligt att sänka afgifterna med 5 öre mellan 5 och 10 kronor samt mellan 25 och 250 kronor. Afgiftsserien bringas därigenom äfven att ernå en större inbördes symmetri.»

Med anledning af förenämnda motion får jag vördsamt andraga följande.

Postanvisningar och postförskott infördes den 1 augusti 1866 i den inrikes poströrelsen, hvarvid fastställdes, att vid samtliga postkontor och postexpeditioner postanvisningar skulle kunna erhållas och postförskott inlösas å belopp af högst 40 riksdaler och vid vissa postkontor å belopp af högst 80 riksdaler, hvilka maximibelopp redan påföljande år höjdes till resp. 50 och 100 riksdaler. Efter hand utsträcktes till samtliga fullständiga fasta postanstalter rättigheten att deltaga i utväxlingen af postanvisningar och postförskott till maximibelopp af 100 kronor. År 1899 höjdes detta belopp till 500 kronor och år 1909 till 1,000 kronor. Åt poststationer äfvensom åt landtbrefbärare af visst slag gafs så småningom rätt att deltaga i utväxlingen af postanvisningar och postförskott, ehuru med begränsad och sinsemellan olika befogenhet.

Till en början hade postanvisningarna form af bref, »postanvisningsbref», och för desamma utgick, utöfver postanvisningsafgiften, vanligt brefporto. Den särskilda postanvisnings- resp. postförskottsafgiften utgjorde vid försändning inom riket år 1866 20 öre för belopp af högst 20 riksdaler, 40 öre för belopp öfver 20 t. o. m. 40 riksdaler och 60 öre för belopp öfver 40 t. o. m. 80 riksdaler. Redan år 1867 — i sammanhang med ändringen af maximibeloppen — fastställdes emellertid nya afgifter, nämligen 20 öre för belopp af högst 50 riksdaler och 24 öre för belopp öfver 50 t. o. m. 100 riksdaler. År 1869 bortföll, med införandet af särskilda postanvisningsblanketter, för postanvisningarna det vanliga brefporto. Postanvisnings- resp. postförskottsafgifterna bestämdes nu till 25 öre för belopp ej öfverstigande 50 riksdaler samt till 33 öre för belopp öfver 50 t. o. m. 100 riksdaler. År 1892 stadgades följande afgifter, nämligen: 15 öre för belopp af högst 25 kronor, 25 öre för belopp öfver 25 t. o. m. 50 kronor samt 30 öre för belopp öfver 50 t. o. m. 100 kronor. Då år 1899 maximibeloppet höjts till 500 kronor, bestämdes afgifterna för de nytillkomna grupperna till 35 öre för belopp öfver 100 t. o. m. 250 kronor samt till 40 öre för belopp öfver 250 t. o. m. 500 kronor. Nuvarande afgifter fastställdes år 1904 resp., för postanvisningar (inkl. postförskott) öfver 500 kronor, år 1909 och utgöra:

10 öre för belopp af högst 5 kr.,		
15 » » » öfver 5 t. o. m.	25 kr.	
25 » » » » 25 »	50 »	
30 » » » » 50 »	100 »	
35 » » » » 100 »	250 »	
40 » » » » 250 »	500 »	
50 » » » » 500 »	750 » samt	
60 » » » » 750 »	1,000 kr.	

Den inrikes postanvisningsrörelsens utveckling från år, 1870 belyses af efterföljande tablå.

	Antal.	Inrikes postanvisningar.		
		Ökning på 10 år. %	Belopp. Kr.	Ökning på 10 år. %
År 1870	56,104	—	2,404,856	—
» 1880	249,409	344,5	7,398,387	207,6
» 1890	573,976	130,1	14,523,338	96,3
» 1900	2,444,570	325,9	62,493,080	330,3
» 1910	7,304,614	198,8	252,759,433	304,5

Beträffande de inrikes postanvisningarnas fördelning på olika storleksgrupper företogs år 1906 en utredning, afseende maj månad nämnda år och lämnade följande resultat.

Belopp.	Antal postanvisningar.	
	Vanliga. %	Telegram. %
Högst 5 kr.	34,7	1,2
5—25 »	38,9	14,6
25—50 »	12,8	15,2
50—100 »	9,3	18,7
100—250 »	3,2	21,4
250—500 »	1,1	28,9
Summa	100,0	100,0

En jämförelse mellan nu utgående afgifter och de af motionären ifrågasatta ter sig som följer.

Belopp.	Nuvarande afgift.	Ifrågasatt afgift.
Högst 5 kr.	10 öre	10 öre
5—10 »	15 »	10 »
10—25 »	15 »	15 »
25—50 »	25 »	20 »
50—100 »	30 »	25 »
100—250 »	35 »	30 »
öfver 250 »	Ingen förändring.	

Å generalpoststyrelsens statistiska kontor har en beräkning verkställt angående den minskning i postverkets portoinkomst, som ett bifall till motionen skulle medföra, hvarvid år 1911 tagits till utgångspunkt. Under första halfåret 1911 inlämnades vid rikets postanstalter tillhopa 3,887,952 portopliktiga postanvisningar, utställda till adressater inom riket. För de anvisningar, hvilka lyda å belopp till och med 5 kronor eller å belopp öfverstigande 10 men ej 25 kronor eller å belopp öfverstigande 250 kronor, afser motionären ingen förändring i nu utgående afgifter. Beträffande postanvisningar, lydande å belopp öfver 5 t. o. m. 10 kronor äfvensom å belopp öfver 25 t. o. m. 250 kronor åter, skulle, om motionen bifölles, för hvarje postanvisning vållas postverket en inkomstminskning af 5 öre. Den verkställda utredningens resultat framgår af efterföljande sammanställning.

Månad	Antal inrikes postanvisningar lydande å		Summa post- anvisningar.	Inkomst- minskning kr.
	5—10 kr.	25—250 kr.		
Januari 1911	102,685	157,183	259,868	12,993: 40
Februari »	100,494	140,964	241,458	12,072: 90
Mars »	111,440	165,373	276,813	13,840: 65
April »	106,389	158,559	264,948	13,247: 40
Maj »	110,495	161,940	272,435	13,621: 75
Juni »	105,556	170,062	275,618	13,780: 90
Summa för 1:a halfåret 1911	637,059	954,081	1,591,140	79,557: —

Inkomstminskningen skulle sålunda under första halfåret 1911 hafva utgjort inemot 80,000 kronor och torde, då beloppen för de särskilda månaderna icke i väsentligare mån skifta, kunna för hela året 1911 beräknas till i rundt tal 160,000 kronor.

Denna inkomstminskning är ganska afsevärd; och fråga är *dels* om en nedsättning af afgifterna, på sätt i motionen föreslagits, skulle bereda allmänheten en mot den minskade inkomsten för statsverket svarande lättnad, *dels ock* om denna lättnad komme i den utsträckning motionären förmenar, »den större allmänheten och i synnerhet småfolket» till godo.

Motionären talar endast om en sänkning af postanvisningsavgifterna. Emellertid utgå de särskilda postförskottsavgifterna med enahanda belopp som dessa, på grund af postförskottens egenskap att vid inlösen öfvergå till postanvisningar. En sänkning af avgifterna för sistnämnda slag af försändelser skulle därför nödvändiggöra en motsvarande sänkning af postförskottsavgifterna*.

I själfva verket utgöres en väsentlig del af postanvisningarna af sådana, hvilka utgöra likvider för inlösta postförskott, s. k. postförskottsanvisningar. Förhållandet mellan dessa slag af anvisningar, mellan hvilka i det föregående ingen åtskillnad gjorts, belyses för åren 1908—1910 af efterföljande tablå.

* Då dessa afgifter betalas i förskott af afsändaren, skulle en sänkning af desamma drabba jämväl de oinlösta postförskotten (hvilka icke öfvergå till postanvisningar). Den ytterligare inkomstminskning, som härigenom tillskyndades postverket, blefve emellertid tämligen ringa, hvadan därifrån kan i detta sammanhang bortses.

År	Inrikes portopliktiga postanvisningar.		Inlösta inrikes postförskott.		Antal postförskotts-anvisningar i % af hela antalet post-anvisningar
	Antal	Belopp kr.	Antal	Belopp kr.	
1908	5,970,862	174,397,999	2,158,861	16,560,526	36.2
1909... ..	6,382,331	197,859,908	2,353,956	18,656,241	36.9
1910.....	7,236,440	251,511,688	2,639,128	21,551,884	36.5

År 1910 — det sista år, för hvilket fullständiga statistiska uppgifter föreligga — uppgick sålunda antalet postförskotts-anvisningar till 36.5 % af samtliga inrikes portopliktiga postanvisningar. Då postförskotten, såsom en granskning af tablån jämväl torde utvisa, i regel lyda å jämförelsevis små belopp — medelbeloppet för vanlig (= ej telegram-) inrikes postanvisning utgjorde år 1910 33 kronor 63 öre, för inrikes postförskott åter 8 kronor 28 öre — falla af postförskotts-anvisningarna gifvetvis en väsentlig del på gruppen anvisningar lydande å belopp mellan 5 och 10 kronor.

Frånsedt de fall, då postförskott användas för indrivande af föreningsafgifter, ett tillvägagångssätt som i stor utsträckning anlitas, hafva postförskotts-anvisningarna i regel karaktären af affärsanvisningar och tjäna sålunda till att öfverbringa likvid för bekomna varor. Att postförskottspaketen i ej ringa utsträckning afse adressater bland arbetarklassen eller det s. k. småfolket är ganska visst. Särskildt gäller detta postförskottspaket, afsända från sådana firmor som Åhlén & Holm i Insjön, John Fröberg i Finspong m. fl., hvilka hafva sina flesta afnämare bland arbetarklassen och landtbefolkningen. Antalet af dylika firmor under år 1910 afsända postförskottspaket utgjorde dock endast omkring en tredjedels miljon. Det öfvervägande flertalet postförskott utgår från andra håll och torde afse personer utom småfolkets led.

Hvad de egentliga postanvisningarna angår, år 1910 uppgående till omkring 4,6 miljoner stycken, äro äfven dessa i regel affärsanvisningar, d. v. s. utgöra likvid för rekvirerade eller erhållna varor. För vinnande af upplysningar i hithörande afseenden inhämtades af statistiska kontoret från 30 postkontor — belägna i olika delar af landet och af skilda anledningar befunna lämpliga att i detta fall åtsporjas — upplysningar, bland annat, huruvida därvarande postmästares erfarenhet vore, att den större allmänheten och särskildt det s. k. småfolket i den utsträckning, motionären syntes förmena, anlitate postverket för öfversändande medelst postanvisning af arbetsförtjänst eller andra besparingar. Af 30 postmästare angåfvo endast fem, däraf två vid postkontor i Småland och resp. en vid postkontor i Skåne, Värmland och Dalarna, att så i någon större grad ägde rum. Öfriga postmästare förklarade enstämmigt, att småfolket anlitate postverket i ytterst obetydlig utsträckning för öfversändande medelst postanvisning af arbetsförtjänst eller andra besparingar till anhöriga och — med vissa undantag, för hvilka nedan skall redogöras — i ringa mån till fordringsägare. Detta kunde ju ock förväntas, då den bofasta arbetarbefolkningen väl i allmänhet köper sina varor på orten och den ambulanta arbetarstocken i vårt land, om man bortser från tjänarinnor, hvilka dock i detta fall knappast torde komma i betraktande, är förhållandevis ringa*. Framhållas må i detta sammanhang

* Att en betydlig kontingent af de ambulanta säsongarbetarna utgår från Dalarna, Värmland och Småland är bekant och bekräftas af ofvan anförda uttalanden af vissa postmästare inom dessa län.

den möjlighet, som står arbetare, sysselsatta utom hemorten, till buds att insätta sina besparingar å postsparbankskontor på den ort, där de för tillfället uppehålla sig, för att sedermera lyfta dem vid den postanstalt de önska.

Af sju postmästare betonades, att, då personer tillhörande arbetarklassen afsände penningar medelst postanvisning, postanvisningarna i allmänhet afsåge rekvisition af lottsedlar eller spritvaror. För att utrona, huru härmed förhölle sig, hafva å statistiska kontoret en del undersökningar verkstälts, hvarvid materialet utgjorts *dels* af de aviser, å hvilka vissa större firmor och företag utkvittera till dem ställda postanvisningar, *dels ock* af själfva originalpostanvisningarna, hvilka för senare år förvaras i generalpoststyrelsens arkiv.

Utredningarna gäfvö vid handen, att till Idrottslotteriet i Stockholm ingått under sista kvartalet 1911 ej mindre än omkring 50,000 postanvisningar, samt till utskänkningsbolagen i Sundsvall, Växjö och Falun under första halfåret samma år resp. omkring 1,700, 3,000 och 10,000 postanvisningar. Nu omnämnda företag utkvitterade sina anvisningar medelst aviser. I hvilken utsträckning personer bland småfolket vore afsändare af dessa postanvisningar, kunde ej med stöd af aviserna utronas. Beträffande de under sista tiodagsperioden (21—31) i mars månad 1910, under hvilken tiodag påskhelgen inföll, afsända postanvisningar företogs en undersökning med ledning af originalanvisningarna. Denna undersökning gaf till resultat, att under sagda tid omkring 15,000 postanvisningar afsändts till utskänkningsbolag och vinaffärer. Pikturen å dessa anvisningar röjde oförtydligt, att afsändarna i öfvervägande grad tillhörde arbetarklassen. Att genom en sänkning af afgifterna för vissa grupper af postanvisningar gynna nämnda trafik synes icke vara nationalekonomiskt klokt eller öfverensstämmande med motionärens afsikter.

Emellertid utgöra nu senast behandlade postanvisningar, ehuru i och för sig talrika, en ganska ringa del af hela antalet inrikes postanvisningar. Den stora massan af dessa utgöras af affärsanvisningar i egentlig mening, afsända af personer inom alla samhällsklasser, men till långt öfvervägande del af affärsmän och enskilda i mera burgen ställning. Då antalet portopliktiga inrikes postanvisningar år 1910 uppgick till 7,236,440, komma i medeltal 1,9 postanvisningar på hvarje vuxen invånare i riket, om till vuxna räknas personer öfver 15 år. Inför detta medeltal, sammanställt med hvad i det föregående anförts, synes motionärens uttalande, att äfven en ringa sänkning af afgifterna för postanvisningar skulle »för småfolket kännas såsom en *afsevärd* lättnad», föga sannolikt.

Slutligen torde förtjäna anmärkas, att postanvisningar lydande å belopp öfver 100 kronor endast i undantagsfall afsändas af personer, tillhörande småfolket.

Den förebragta utredningen torde sålunda få anses hafva ådagalagt, *dels* att den inkomstminskning, som i händelse af bifall till motionen skulle åsamkas postverket, är betydande, för närvarande uppgående till omkring 160,000 kronor årligen, *dels ock* att de lättnader, som en sänkning i vissa fall af afgifterna för postanvisningar skulle för allmänheten medföra, i ringa utsträckning skulle komma den del af folket till godo, som motionären afsett.

Remissakten återställes.

Stockholm, kungl. generalpoststyrelsens statistiska kontor den 6 mars 1912.

Åke Eliaeson.